

(28) به شی سوینخوری به کومه ل له سهر کوشتن

(1) کى سويندى تيدا ده خوات

990. عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّهُ عَنْ رِجَالٍ مِنْ كِبَرَاءِ قَوْمِهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحِيصَةَ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدِ أَصَابِهِمْ، فَأَتَى مُحِيصَةَ فَأَخْبَرَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ وَطُرِحَ فِي عَيْنٍ أَوْ فِقِيرٍ، فَأَتَى يَهُودَ فَقَالَ: أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ، قَالُوا: وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَا، ثُمَّ أَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةَ - وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ - وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَهْلٍ، فَذَهَبَ مُحِيصَةَ لِيَتَكَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ (ع) لِمُحِيصَةَ: ((كَبِّرْ كَبْرًا)) يُرِيدُ السَّنَّ. فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةَ، ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحِيصَةَ، فَقَالَ رَسُولُ (ع): ((إِنَّمَا أَنْ يَدُوا صَاحِبِكُمْ، وَإِنَّمَا أَنْ يُؤَدُّوا بِحَرْبٍ)). فَكَتَبَ رَسُولُ (ع) إِلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ، فَكَتَبُوا: إِنَّمَا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ع) لِحُوَيْصَةَ وَمُحِيصَةَ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ: ((أَتَحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ)). قَالُوا: لَأَ، قَالَ: ((فَتَحْلِفُ لَكُمْ يَهُودًا)). قَالُوا: لَيْسُوا بِمُسْلِمِينَ، فَوَادَاهُ رَسُولُ (ع) مِنْ عِنْدِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ (ع) مَائَةَ نَاقَةٍ حَتَّى أُدْخِلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ، فَقَالَ سَهْلٌ: فَلَقَدْ رَكَّضْتَنِي مِنْهَا نَاقَةً حَمْرَاءُ. [بخاري / الأحكام / 6769]

له (سهل) ی کوری (أبي حثمة) وه ئه ویش له چه ند گه وره پیاوانیکی هۆزه که یه وه ده گپړتیه وه که (عبدالله) ی کوری (سهل) و (مُحیصه) دهرئه چن بو خه بیهر له بهر نه بوونی و برسیتی که تووشیان بوو بوو، له وکاته دا هه وال درا به (مُحیصه) که (عبدالله) ی کوری (سهل) کوژراوه و فری دراوته ناو کاریزیک یا بیریکی دهم بلاوی نزیکه دهسته وه، هات بولاى جووله که کان و پیى وتن: به خوا ئیوه کوشتووتانه، ئه وانیش وتیان: به خوا ئیمه نه مان کوشتووه، دواى ئه وه بهرئ ده که ویت تادیته وه بولاى هۆزه که ی و پروداوه که یان بو باس ده کات. پاشان ئه وو (حویصه) ی براگه وره ی و (عبد الرحمن) ی کوری (سهل) دین { بو خرمهت پیغه مبه ر (ع) } سه ره تا (مُحیصه) - ئه وه ی که له خه بیهر بوو - ویستی قسه بکات، پیغه مبه ریش (ع) فه رموی: ((گه وره تر، گه وره تر)) مه به سته ته مه ن بوو [واتا با به ته مه تر له تو قسه بکات] ئینجا (حویصه) دیته گوو دواى ئه و (مُحیصه) یش، ئینجا پیغه مبه ر (ع) فه رموی: ((یا ئه بی جووله که. خوینی

به شی سوینخوری به کۆمهڵ له سه ره کوشتن (28)

هاوه له که تان بدن، یاده بیئت جهنگ راگه یه نن)). پیغه مبه ره (E) له و باره وه نامه ی بو نووسین، ئه وانیش بو یان نووسیه وه: که به خوا ئیمه نه مان کوشتوو ه پاشان پیغه مبه ره (E) به (حویسه) و (محیسه) و (عبدالرحمن) ی فه رموو: ((ئایا سویند ده خۆن تا خوینی هاوه له که تان مسوگه ره بکه ن)) وتیان: نه خیره، فه رمووی: ((ئه ی جووله که کان سوینتتا ن بو بخۆن؟)) وتیان: ئه وان موسلمان نین، ئینجا پیغه مبه ره (E) له لایه ن خویسه وه خوینه که ی بو دان و سه د حوشتری بو ناردن تا کرانه ژوره وه بو یان. (سه ل) ده لی: وشتریکی سووریان له قه یه کی لی دام.

(2) هیشتنه وه ی سویندی به کۆمهڵ (القسامه)⁽¹⁾ له سه ره شیوه ی خوی

991- عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ (E) مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّ رَسُولَ (E) أَقْرَأَ الْقِسَامَةَ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ.

له پیاویک له هاوه لانی پیغه مبه ره (E) که له یاریده ده رانه ده گیره نه وه: که پیغه مبه ره (E) سویندی به کۆمهڵ (القسامه) ی هیشتنه وه له سه ره شیوه ی خوی وه ک سه رده می نه فامی .

له بلا و کراوه کانی مالپه ری ئیمان وه ن

www.iman1.com

هه میشه له گه لمان بن بو نوویبو نه وه ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

⁽¹⁾ القسامه: سویندی به کۆمهڵ ئه وه یه که سیك له گه ره کیک یان گوندیکدا بکوژریت که دوژمنی بووبن، نه زانری کئ کوشتویه تی، که س و کاری کوژراوه که په نجا سوین ده خۆن که ئه وان کوشتوو یانه و خوینه که ی وه رده گرن. ئه گه ره ئه مان سویندیان نه خوارد گومانباره کان په نجا سویند ده خۆن ئه وان نین و نایشزانن کییه، ئیتر سه رفراز ده بن